

kunne berede Regjeringen Vanskeligheder. Det er nemlig ikke altid saa let at meddele, af hvilke Grunde en Ansøgning afflaaes, navnlig i Tilfælde, hvor der, angaaende den samme Sag, indkommer Ansøgninger fra flere Supplicanter og kun een af disse seer sit Dnsste opfyldt; dertil kommer, at, hvis Regjeringen gik ind paa Lovforslaget uden at mene det alvorligt dermed, saa vilde det være let at gøre den hele Foranstaltning illusorisk, da det ikke vilde være vanskeligt at anføre Noget, der saae ud som en Grund for Afslaget, medens Regjeringen kunde have ganske andre Grunde for ikke at gaae ind paa det paagjældende Andragende.

J. N. Hansen: Den ærede Minister anførte nylig, at Regjeringen finder Vanskeligheder ved at gaae ind paa det nærværende Forslag; men det er jo ikke Andet, end hvad vi fra Regjeringens Side have hørt sige om forskellige andre Forslag, som dog ere bleve til Love, naar det var Rigsdagens Mening at vedtage dem. Jeg erindrer tydeligt, at den ærede Minister ifjor, da der indkom et Forslag om, at Høiesteret skulde give Grunde for sine Domme, sagde, at Regjeringen fandt det betænkeligt at gaae ind paa Forslaget; men med en lille Forandring gik den dog ind derpaa, saa at det nu virkelig er blevet til Lov. Jeg vil derfor haabe, at de Betæneligheder, som Regjeringen nærer med Hensyn til dette Forslag, ikke ere vægtigere eller større, end at de ville kunne overvindes, forsaavidt det maatte vise sig under Forhandlingerne, at Rigsdagen vil vedtage Lovforslaget. Den ærede Minister anførte blandt de Grunde, hvorfor Ministeriet havde Betæneligheder, først den, at han meente, at det vilde være et Indgreb i Administrationens Ret, idet man nu ved Lov bestemte, at en Resolution skulde indeholde Grunde, naar den gav Afslag paa en Ansøgning. Derksom det skulde forhindre en LovgivningsSag i en vis Retning, at Administrationen derved tabte i en eller anden Retning Noget af den Frihed, den hidtil havde havt, saa vare vi vistnok forhindrede fra at faae forskellige Love, som nu blive givne. Den Ret, som Administrationen i den Henseende har, er jo kun den, som den bestaaende Lovgivning hjemler,

og denne er vel ikke noget saadant Ubrydeligt, eller saaledes hævet over alle Forandringer, at det skulde være nogen Grund for Thinget til ikke at vedtage Lovforslaget. Naar ganske andre vigtige og afgjørende Grunde kunne anføres for Forslaget, skulde jeg troe, at der maa tillægges dem en større Vægt end den Omstændighed, at Administrationen da vil komme til at meddele sine Grunde. Den ærede Minister meente rigtignok, at Regjeringen ofte vilde være i Vanskelighed ved at give Grunde for et Afslag; thi det er ikke let i mange Tilfælde, sagde den ærede Minister. Det forundrer nu alle i det Slags Ting uindviede Folk; thi Regjeringen maa dog have Grunde, hvorfor den afflaaer en Ansøgning, og, naar den har saadanne, seer jeg ikke, at de skulde være af den Natur, at de ikke taalte at meddeles Ansøgerne; det maatte i alt Fald være ganske forunderlige Grunde, der ikke taalte at meddeles Ansøgeren, naar han modtog et Afslag. Jeg kan derfor ikke tænke mig Muligheden af, at det skulde være saa overmaade vanskeligt for en Regjering at meddele saadanne Grunde. I det Tilfælde, den ærede Minister nævnte, at flere kunde paa en og samme Tid ansøge om en og samme Ting, og at det da vilde være vanskeligt at sige den, der ikke fik sin Ansøgning bevilget ligeoverfor en anden Supplican, af hvilken Grund man netop havde foretrukket denne, forekommer det mig ogsaa overmaade let at meddele Vedkommende Grundene; thi jeg antager, at Regjeringen eller vedkommende Minister i et saadant Tilfælde virkelig handler efter gode og gyldige Grunde og ikke efter et blot subjectivt Skjøn, om f. Ex. en Person er ham mere behagelig end en anden. Men forsaavidt som saadanne Gunstbeviisningshensyn eller personlige Hensyn ikke gjøre sig gjældende, men derimod ene Hensyn til, hvem der under de nuværende Forhold ansees bedst skiftet til at faae det Ansøgte, kan jeg paa ingen Maade erkjende, at det skulde være vanskeligt for vedkommende Minister at anføre Grundene derfor. Den ærede Minister meente ogsaa, at, naar den vedkommende Autoritet var uwillig til at meddele de rigtige Grunde, kunde den meddele Noget, der saae ud som Grunde, og forpølge de virkelige Grunde. Ja, det er